

גנזי המלך

קובץ שבועי בעניני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

373

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"יֵעָרֶף כַּמָּטָר לְקַחֵי תֵזֵל כַּטֵּל אֶמְרָתִי כְּשֶׁעִירָם עָלַי דָּשָׂא וְכַרְבִּיבִים עָלַי עֵשֶׂב"

לחרוש כדי להצמיח

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

מתנת חנם, כי חנם היה לו קודם שבא לעולם. אבל בעולם המעשה, הכל הוא לפי מעשיו גדון. ע"כ, צריך לצרף אל התורה תפילה ותחנונים, לבקש עזר השי"ת, כי יראת שמים תלויה באדם, כמו שכתוב: **"מָה ה' אֱלֹהֶיךָ שְׂאֵל מַעֲשֶׂיךָ"** (דברים י'). נמצא כי האדם היושב בלי תגבורת התשוקה להמציא את רוב עושרו הטמון בו, בלי ספק לא יצליח כל ימי חייו. כי הנעימות הטמון בבטן הארץ, לא יורגש באדמה הפשוטה, רק כמו לידה חדשה יולד בבטן הארץ, אחרי היגיעה והעמל הרב. וזוהי **כונת הפסוק: "נָעִיר פָּקָא אָדָם יְנַלְד"** (איוב יא), **פירושו; "עִיר פָּקָא"** מראשיתו. אח"כ **"יְנַלְד"** ה"אָדָם" אחרי רוב יגיעתו, כמו לידה חדשה באמצעות ימיו, כשמשנתה מ"עִיר פָּקָא" לבחינת **"אָדָם"**. ומלת **"יְנַלְד"** מוסבת על **"אָדָם"** ולא על **"עִיר פָּקָא"**. לידה חדשה, כי כחות חדשים יולדו בהרגיש הרגשי אדם באשר הוא האדם. ונקל להבין, כמה יגיעות צריך על בריה חדשה כזו. וכמה נקל להשאר אובד ונעור מהנעימויות החדשות האלה.

המשך בעמ' 2 <<<

ולהעמיקה באדמה, תעלה המחרשה למעלה ולא יראה פרי בעבודתו. כן בעבודת האדם בכל דבר טוב ומועיל; הן במוסר, הן בחכמה והן בהרגשים טובים, אף אם יוליך מחרשתו, אבל לא ידחוק כלי מחרשתו בכל עת ורגע, תעלה המחרשה למעלה ולא יעשה פרי באחריתו. ומעתה עלינו לדעת; כי ראשית דבר, יש לנו להגדיל כח המושך להתעשר מן הארץ, אבל אם ישאר רק בהמושך בלבד ולא ייגע בעמל רב לשדד ולכתת, תשאר תשוקתו מעל. ואחרי כל עמלו זה, יקוה למטר השמים. **ככה בעבודת האלוקים; ראשית יגדיל כח המושך בו להוציא רוב עושרו הטמון בו. ואח"כ, כדי שלא תשאר תשוקתו מעל, יתחיל ליגע עצמו בחרישה לאט לאט, בדחיקה והעמקה, אח"כ בזריעה, אח"כ בניכוש העשבים הגדלים מחסרון שימת עיון על דרכיו בכל רגע ורגע ואח"כ לקוות למטר השמים. היינו; עזר אלוקי!** **'בראתי יצה"ר ובראתי לו תורה תבלין'** (קדושין ל) **הוא; "יֵעָרֶף כַּמָּטָר לְקַחֵי"**. והנה, תורה לבד, אינה אלא מתנת חנם. ועולם המעשה אינו בנוי על

הנה, בעבודת האדמה, מי שיש לו הרבה קרקע הוא עשיר גדול, כי עושר רב טמון באדמה. אבל אף אם ישדד אדמתו בחרישה וזריעה ועמל רב, כל סדר העבודה של האדמה, אח"כ, הלא יקוה למטר השמים. ואם לא יבוא הגשם ממרומים לשוא עמל בו. הגשם אין בכח האדם להביאו, אלא עיניו נשואות לשמים להמטיר על הארץ. ואם ח"ו גרם חטא האדם, לבלי ירד הגשם מן השמים לרוות הארץ, ישאר עמלו ויגיע כפיו להבל. ואחת דתו בזה, להתפלל לאלוקיו בתחנונים, לפתוח ארובות השמים בגשמי ברכה. ככה הודיע לנו משה רבנו ע"ה מפי הי"ת; כי עמל האדם בעבודת האלקים, ממש כמו עבודת האדמה; לשדד אדמת לבו בחרישה, לאט לאט וכגדול כקטון ממש. כי אין הפרש בעבודת האדמה, בין מי שיש לו קרקע מרובה לקרקע מועטת, כמרובה כמועט, לאט לאט, יוליך החורש את כלי מחרשתו. כן כגדול כקטון ינהל האדם כלי מחרשתו, לשדד בתולת אדמתו האטומה מלידה ומבטן. **וכמו שבעבודת האדמה; אם יתעצל החורש לדחוק את כלי המחרשה**

"יערף פֶּטֶר לְקַחֵי תִזְל פֶּטֶל אִמְרָתִי כְּשֶׁעִירָם עָלַי דָּשָׂא וְכַרְבִּיבִים עָלַי עֶשֶׂב"

קפץ עליו רוגזו של יוסף. צדיקים מבקשים לישוב בשלוח, אומר הקב"ה: "לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעוה"ב, אלא שמבקשים לישוב בשלוח בעוה"ז" (רש"י 'בראשית' לז ב).

"יערף פֶּטֶר לְקַחֵי תִזְל פֶּטֶל אִמְרָתִי" (דברים' לב ב). 'זו היא העדות, שתעידו, שאני אומר בפניכם; תורה שנתתי לישראל שהיא חיים לעולם, כמטר הזה שהוא חיים לעולם, כאשר יערפו השמים טל ומטר' (רש"י). מה ראה משה רבנו להמשיל את התורה ל"מטר" ולא המשילה לין ודבש וחלב ושמן הטוב, כאשר נמשלה בשה"ש? נראה לנו לפי שאין דומה; מי שזרע שדהו ולא הצמיח, למי שלא זרע ולא עיבד בו מאומה, שאין צערו וכאב לבו של זה גדול כ"כ, כמו מי שזרע ועמל הרבה וציפה שיצמיח ונכזבה תוחלתו.

כך אמר משה לישראל; אל תדמו שדברי התורה המה זרע הנזרע בנפש האדם להצמיח חכמה ודעת. ומי שלא למד תורה דומה למי שלא זרע את שדהו. לא כן הוא, כי החכמה נטועה בנפש האדם ע"פ טבעה, שהיא חלק ה'. ומכסא כבוד חוצבה ומקור אמת לוקחה. ומפאת זה, כל החכמה נתונה בלבם בעסקם בתורה, להוציא לפועל כל הטוב הזרוע בה, החכמה והדעת והמידות הטובות והישרות, כמטר הזה, שהוא בא להוציא מן האדמה את אשר נזרע בה. ומי שלא למד תורה, הרי הוא מאבד כל הטוב הצפון בתוכה.

לכן ראוי לכל אחד לעסוק בתורה למען הוציא מנפשו כל הטוב אשר זרע בקרבה בוראה ית'. וכתוב: "ניפח פֶּאֶפְיוּ נְשִׁמַת חַיִּים וְנָהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה" (בראשית' ב ז) ותרגום אונקלוס: 'והות באדם לרוח ממללא'. וענין; 'ממללא' לא נאמר על הדיבור שבלשונו, כי זה יתכן להיות גם לבעלי החיים, כמו אתונו של בלעם, כי אם על חכמת אלקים הנטועה בנפשנו, שהיא באה מנשמת החיים אשר נופחה בקרבנו. שיש בלבנו הדבור של שכינתו ית' שע"ז שנדבר בתורה ותפילה ושבח של הקב"ה, הוא דיבורו של הקב"ה אשר ידבר בנפשנו. הנה; כל המדע נטוע בנפשנו, ע"כ זרז משה את ישראל שיהיו עוסקים בתורה שלא ייבש וימות, כל הטוב הזרוע בנפשנו. (יסודי הדעת). ■

שאתה כובש ברחמים, את מידת הדין החזקה' (רש"י שם).

ונמצא שחיי הרשעים בעולם אינם טבעיים, כי אם נסיים, כנגד טבעו של עולם אשר הוטבע על שמירת התורה והמצוה. והנה כמה יש לכל אחד לפחד, לחיות חיים של נס ולהתהלך בארץ תחת השמים, בדיעה שהשמים והארץ המה שונאיו. ומבטם להאבידו ועינם צרה על המצאו בעולם. רק שיש יד חזקה התקיפה עליהם, לבלתי הניחם להאבידו מן העולם. גם יש בזה די להשקיט רוחם של צדיקים על התיסרם בעוה"ז. הוא מה שאמרו חז"ל; 'מאי דכתיב: "אֶרְךָ אַפַּיִם" ('שמות' לד ו) ולא כתיב: "אֶרְךָ אַף? לצדיקים. ולרשעים' (ב"ק נ). המאמר הזה הוא חידוש גדול ונפלא מאד, לאמר לך; כשם שהוא ית' כובש ביד חזקה מידת הדין המתוחה כנגד הרשעים, כן כובש ביד חזקה, את רצונו ית' להטיב לצדיקים ההולכים לפניו באמת ובתמים להעניק להם מכל תענוגי עוה"ז, למען הטיבם באחריתם.

הנה לפי מה שבארנו עתה; לא לבד שהוא ית' כובש את רצונו הגדול להטיב לצדיקים, בכל הטובות והנעימות של עוה"ז, כי אם גם כובש את טבעו של עולם אשר הוטבע להטיב לצדיקים ולהעניק להם מכל טוב, מפני שמקיימין את העולם בשומרם ברית התורה והמצוה. ובזה יש ניחום לצדיקים על מעוט טובתם הגשמית בעוה"ז.

כן הענין של יסורי הצדיקים, שאי אפשר לחשוב שהם מקרים וטבעיים כפי שנדע מדברי השירה, שע"פ טבעו של עולם היה ראוי שיבואו לצדיקים המקיימים את העולם, כל הטובות הגדולות והתענוגים הגדולים אשר יש ביד העולם הטבעי ליתן, מפני שהבריאה כולה שמעה דברי התורה ונעשו עדים ע"ז השמים והארץ. וידם נטויה לפרוע מן הרשעים ולתת שכר טוב לצדיקים, כי אם שהוא ית' כובש במידת; "אֶרְךָ אַפַּיִם" ('שמות' לד ו) לבל הניחם למלאות חוק טבעם להשפיע לצדיקים, מטוב העולם. ומזה נדע שיסורי הצדיקים בעוה"ז אינם טבעיים, כי אם נסיים, כנגד טבעו של עולם. בזה תנוח דעתם וידעו נאמנה, שלא מהסתר פנים בא להם, כי אם בכונה וביד חזקה להטיבם באחריתם. כמ"ש חז"ל; 'ביקש יעקב לישוב בשלוח;

עלינו לנצל רוב התשוקה, לבקש תחנון מלפניו ית' להוליד בנו האדם הלזה! ישתומם המבין, כמה גדול כח האדם. (חכמה ומוסר' ח"ב מאמר שיג).

"הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי" ('דברים' לב א)

יש לדעת, שאין בדברי תורה מליצות כדרך ספרות דעלמא. והנה לכאורה; "הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם... וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ" היא אך מליצה יפה! אמנם דבר גדול בא הכתוב ללמדנו; שלא נדמה, שהשמים והארץ וכל צבאם, אין להם ענין ועסק עם שמירת התורה, עם הנהגת האדם הטובה היא, או רעה, שענין זה לה' לבדו, אבל, השמים והארץ וכל הבריאה כולה, תעודתם לקיים את האדם וכל החיים. ולהשפיע להם שפע טוב, מבלי הבט על מעשיהם של בני אדם. ובאין הבדל בין צדיקים לרשעים. ואין להם עסק עם מעשיו ודרכיו של אדם.

ע"ז אמר מרע"ה: "הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי" ואינה חלילה מליצה יפה לבד, כי כיון שאמר מרע"ה כן, ידענו אל נכון שכן היה. והאזינו השמים ושמעה הארץ, דברי השירה הזאת. ונעשו עדים ע"ז. כמ"ש: "וְאֶעֱיֵדָה בָּם אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ" ('דברים' לא כח) שאם יזכו, יבואו העדים ויתנו שכרם; "הִגִּפְנוּ תַּמָּן פְּרִיָה וְהָאָרֶץ תַּמָּן אֵת בְּבוּלָה וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טַלָּם" ('זכריה' ח יב). ואם יתחייבו, תהיה בהם יד העדים תחלה: "וְעָצַר אֵת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִקְהָ מֶטֶר וְהִקְדַּמְתָּ לֹא תַמָּן אֵת בְּבוּלָה" ('דברים' יא יז) (רש"י 'דברים' לב א). וזה ג"כ אינה מליצה יפה לבד; כי אם השמים והארץ עדים חיים, לא פחות מבני אדם ויודעים ומסתכלים במעשי בני אדם וידם נטויה להעניש, גם להטיב ויש להם ענין ועסק עם הנהגתו של אדם.

ומזה ידענו שיש לאדם לירא ולפחדו לחטוא ולפשוע, לא לבד מההשגחה העליונה, כי אם גם מהטבע והמציאות כולה, כי יגלו השמים עונו והארץ מתקוממת כנגדו להרע ולהצר לו ולהאבידו מן העולם, מפני שהשמים והארץ שמעו דברי התורה למתקיימים עליה. ועסקם ועינם להטיב לשומרי תורה ולהרע למפירי ברית, מזה ידענו שקיום הרשעים בעולם הוא כנגד הטבע, רק מפאת מידת ארך אפים. "וְיָדָה הַתְּזֻקָה" ('דברים' ג כד)

משכילים

קריאת עתונים

תלמיד, על שמבטל זמנו בהבלים, במקום לעסוק בדברי תורה. **ובין השאר אמר לו:** "כלום היית קורא בכתבי פלסטר, הפוגעים מדעת, באביך ובאמך?! וכיצד אתה מסוגל לנעוץ עיניך בכתב פלסטר זה, המחורף ומגדף את אבא שלי ושלך, הלא הוא אבינו הגדול שבשמים"?! ■

השאר, הטיף בלא לאות לשומעיו הצעירים, שימנעו מקריאת עיתונים של 'משכילים', שדפיהם מלאים כפירה ומינות ואינם ראויים לבוא בבתיהם של שומרי תורה ומצוות. פעם פגע ר' ברוך בער באחד מתלמידיו, שהיה מהלך ברחובה של עיר ומעין בעיתון של כופרים. גער ר' ברוך בער באותו

ר' ברוך בער ליבוביץ, ראש ישיבת 'קמניץ' דליטא, היה מגדולי הדור באירופה המזרחית בשנים שלפני מלחמת העולם השנייה; בצד פעילותו הרבה בהפצת תורה לבחורי ישראל, ניהל ר' ברוך בער, מאבק נמרץ בתנועת ההשכלה, שהתפשטה אז בקהילות ישראל באירופה. בין

ברכה לבטלה

פגעי הלשון

שבשעה שיהושע מקבל משה את שרביט המנהיגות בישראל, **חוזר משה וקורא בשמו הראשון: "הושע בן נון"** ('דברים' לב מד). **נשאלת השאלה:** "מדוע אין משה רבנו חוזר בשעה זו על התפילה, שנשא בשעתו על תלמידו הנאמן, שיצליח למלט נפשו מלשה"ר ורכילות? **התשובה לכך היא;** שידע משה מנסיון החיים שלו כמנהיג שבטי ישראל במשך ארבעים שנה, שזו ברכה לבטלה, שמנהיג בישראל יציל נפשו מפגעי לשונם החדה של הבריות" ■

אך חוששני, שלא תוכל להמלט מפגעי לשה"ר של הבריות, המכלים כל חלקה טובה בתוכנו. הנה, מספרת לנו התורה, שבשעה שיהושע בן נון נבחר להיות בצוות המרגלים, שנשלחו לתור את הארץ, שינה משה את שמו מ"**הושע**" ל"**הושע**", **ככתוב: "ויקרא משה להושע בן נון הושע"** (במדבר' יג טז). **לדברי חז"ל במסכת 'סוטה' (לד); התפלל עליו משה באותה שעה: 'י-ה, יושיעך מעצת מרגלים'. לעומת זאת מצינו בתורה;**

פעם פנה אחד מבוגרי הישיבה לנצי"ב מוולוז'ין בדברים הבאים: "לא מכבר נתמנית לרב באחת העיירות הסמוכות לכאן. והנה הוברר לי, למגינת לבי, שמרובים התככים והמריבות בקרב ראשי אותה קהילה. לכן, באתי לבקש ברכת הרב, שאנצל מפגעי לשה"ר ומרכילות בני אדם בשעת מילוי תפקידי כרועה רוחני בקהילה". **חיבק הנצי"ב בחיבה את תלמידו לשעבר ואמר לו:** "אני נכון לברכך בכל הברכות שבעולם."

ללא שאלות

מבטם של גדולים

התפירה ורואה את החייט כשהוא גוזר וקורע את האריג שלפניו, חושב בודאי בלבו, שאותו חייט משחית ומקלקל את האריג היקר. אך לאמיתו של דבר, אינו אלא מכין ממנו בגד חדש, שיעלה בערכו על האריג הגזור" ■

וטף, רבים מהם צדיקים וחסידיים, יראים ושלמים, שלא טעמו מימיהם טעם חטא. ה'חזון איש' הסביר לאורחו, שאסור לאדם מישראל לאבד את האמונה, שהקב"ה מנהיג את עולמו בצדק ובמשפט. **ובסוף דבריו אמר לו:** "מי שאינו מבין במלאכת

אחד מתושבי בני ברק, בא יום אחד אצל הגאון ר' אברהם ישעיהו קרליץ, בעל ה'חזון איש'; והקשה לפניו על ארועי השואה הנוראה, שניתכה על עם ישראל באירופה במלחמת העולם השנייה וכלתה ללא רחם מליוני אנשים, נשים

יש סכוי

גרוע מהשטן

ירחמו עליהם ויביאו את הגאולה". אז אפילו השטן צופה שבעקבות החרדה מקול השופר וחשבון הנפש שעמה, ישובו השומעים בתשובה וישנו את אורחות חייהם. ואתה מאמין בעצמך, עוד פחות, משהשטן מאמין בכך?! השטן חרד שתשנה את אורחות חייך. ואתה אינך נותן לכך סכוי"?! ■

אבל עד כאן. זה הכל! אין סכוי שישתנה, מה שהיה הוא שיהיה". **אמר לו הרב:** "סלה לי, אבל א"כ, אתה גרוע יותר מן השטן". **תמה האיש ונחרד. והרב הסביר:** "חז"ל הקדושים אמרו; כי כאשר השטן שומע שבני ישראל תוקעים בשופר, **הוא נחרד ואומר:** "וי לי! עתה הם ישובו בתשובה, מן השמים

מעשה באדם שבא לתפילות הימים הנוראים, שלאחריהם הבהיר לגאון ר' איצלה בלזר זצ"ל; "שאין הוא צופה שינוי בהתנהגותו לעתיד. אין הוא סבור שיחול מהפך באורחות חייו. נכון, הוא יהודי מאמין ובא לבקש שנה טובה ומאושרת. נכון, שהוא נרעש לקול השופר ומבקש סליחה ומחילה,

פרשת 'האזינו'

שנהיה לראש ולא לזנב

ר"ת 'לראש'; לעשות רצון אבינו שבשמים

"הָאָזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי" ('דברים' לב א)

הצדיק ר' יעקב יוסף מפולנאה, מתלמידי הבעש"ט; פירש את פנייתו של משה בפתח שירת; "הָאָזִינוּ" בדרך הבאה: "הָאָזִינוּ הַשָּׁמַיִם", היינו; תלמידי חכמים, השקועים יומם ולילה בעניני שמים. "וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ"; הכונה; להמוני העם, הנתונים בשנות חייהם בעוה"ז, בעיקר בענינים ארציים. וקודמת הפניה לתלמידי החכמים, לפנייתו לשאר בני העם; שאם תלמידי החכמים, המנהיגים והמדריכים הרחוקים, יאזינו לדבריו, ממילא ישמעו הדבר על שאר בני העם וגם הם ישמעו ויקבלו את הדברים המושמעים באזניהם.

כיוצא בכך; כותב כאן רבנו חיים בן עטר, בעל 'אור החיים' הקדוש; משה נתכון לדבר עם כל הדרגות בישראל; עם גדוליהם וראשיהם ועם המון העם. וכנה לגדולים בשם "שָׁמַיִם", שהם במדרגה גדולה. והקדים לפנות אליהם בלשון: "הָאָזִינוּ הַשָּׁמַיִם". ואח"כ אמר: "וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ" ופירושו: מעצמם, ישמעו המוני העם, הנמשלים ל"אָרֶץ" כשיראו גדוליהם, הולכים בדרך נכון.

"יַעֲרַף פְּמָטָר לַקָּהִי תִזַּל פְּטַל אִמְרֵי" ('דברים' לב ב)

אמר על כך הצדיק ר' שמחה בונים מפשיסחא; "דברי התורה הקדושה; כגשם היורד על הארץ. מה הגשם, אינו מגלה את השפעתו על הצמחים מיד עם ירידתו. רק לאחר זמן באה לידי ביטוי השפעתו הברוכה של הגשם, שהרווה את האדמה. בדומה לכך; פועלים דברי התורה על שומעיהם, בשעה שהם נשמעים לומדים, אין מבחינים מיד בהשפעתם החיובית, אך בסופו של דבר, עתידים הם לפעול את פעולתם הברוכה על לומדי התורה".

"הַצִּוֵּר תָּמִים פְּעָלוֹ פִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט" ('דברים' לב ז)

ה'חפץ חיים' זצ"ל היה אומר: "אחד מיסודות האמונה בה' הוא; להכיר ולהודות:

"פִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט". ואע"פ שפעמים הרבה אנו תוהים על עלילות הבורא לכלל ולפרט ואיננו מבינים את דרכיו והנהגתו בעולם, עלינו להאמין בלי שמץ של פקפוק, שיש צדק ומשפט בכל מעשיו. **בענין זה, אנו משולים; לילד חולה, שהוריו משקים אותו סמי רפואה מרים כלענה. אותה שעה חושב בודאי הילד, שהרופא וההורים מתנהגים כלפיו בקשיחות לב ואינם רוחשים לו אהבה. אך האמת היא, שההורים מבקשים להיטיב לבנם החולה. וכדי לרפאותו נאלצים הם לכפות עליו דברים, הגורמים לו סבל נפשי וגופני".**

מעיר ע"כ ר' אהרן ליון מריישא; "מאז ומעולם התחבטו רבים בשאלה של; 'צדיק רע לו, רשע וטוב לו' ('ברכות' ז) בעוה"ז. אך התשובה הנכונה לשאלה זו היא; שאין בכחנו לשפוט אם דבר מסוים רק הוא טוב, או רע, משום שאנו רואים רק את התחלתו ואיננו רואים את כלו. וכך יתכן, שדבר הנראה בעינינו טוב בתחילתו, יתגלגל בסופו של דבר לסיומ רע. ודבר הנראה בשלב התחלתי רע ומדאיג, יגיע אח"כ לגמר טוב. לכן קורא כאן משה לבני עמו: "הַצִּוֵּר תָּמִים פְּעָלוֹ", כשרואים את "פְּעָלוֹ" השלם של הבורא, נוכחים לדעת; "פִּי כָּל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט...".

"שָׂאֵל אֲבִיךָ וַיַּגִּדְךָ זִמְנֶיךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ" ('דברים' לב ז)

על כפל הלשון בפסוק שלפנינו, היה אומר ה'מגיד מקלם': "בדורות הראשונים, נתקיימו בישראל דברי הכתוב: "שָׂאֵל אֲבִיךָ וַיַּגִּדְךָ". כיון שהאבות היו בני תורה ויודעי ספר, היתה מוכנה בפיהם בכל עת תשובה טובה ונכוחה לשאלת הבנים. אולם בדורות שלנו, בעונותינו הרבים, כאשר גם האבות לא קנו כראוי תורה ודעת, אם הבן שואל את אביו שאלה כלשהי ביהדות, אין בפי האב מענה נאות לשאלה. ולכן הוא מפנה את בנו אל אביו הזקן, סבו של השואל. הוא שנאמר כאן בכתוב: "שָׂאֵל אֲבִיךָ", בזמן הזה. כאשר אתה שואל את אבא, בעניני תורה ויהדות; "וַיַּגִּדְךָ זִמְנֶיךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ"! הוא מציע לך שתלך אל סביך הזקנים, שרק הם מסוגלים להשיב לך על שאלותיך בתורת ישראל.."

"פִּי דוֹר תִּהְפַּכֶת הָמָּה" ('דברים' לב כ)

לפי הפשט, משמעו של; "דוֹר תִּהְפַּכֶת"; דור הסוטה מדרך הישר והופך כל דבר בהתאם לצרכיו האנוכיים. וכעין זה מוכיח גם 'ישעיהו הנביא' את פושעי ישראל וקורא בזעם: "הוֹי הָאֲמָרִים לְרַע טוֹב וְלְטוֹב רַע שְׂמִים חֲשָׁךְ לְאוֹר וְאוֹר לְחֲשָׁךְ שְׂמִים מֵר לְמִתּוֹק וּמִתּוֹק לְמֵר" ('ישעיה' ה כ). חכמים אחרונים מביאים לכך את הדוגמא הבאה; שואלים יהודי עתיר נכסים; "מדוע אינך מקפיד לבוא כל יום לבית הכנסת, לתפילה בצבור ולשעורי תורה?" משיב הוא לשואלים בנימה של תרעומת; "כלום, אינכם יודעים, שעסקי רבים ומסועפים. ולעתים אני שוהה מחוץ לעיר, או שהנני נע ונד בדרכים"?! וכאשר באים גבאי צדקה לבקש מאתו עשיר נדבה הראויה לו, הוא מעמיד פני מסכן, כמי שירד מנכסיו. ומכריז באזני הבאים; 'שעסקיו אינו כתמול שלשום והוא מתבטל כל היום בביתו ומצפה לקונים שאינם באים'..

"פִּי לֹא דָבָר רַק הוּא מִקָּם" ('דברים' לב מז)

חז"ל אמרו במסכת 'הגיגה' (ט); 'אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים, לשונה פרקו מאה ואחד'. מעיר ע"כ המהר"ל מפראג בספרו 'נתיבות עולם'; מאמר זה מרומז בדברי משה לישראל בסיום שירת; "הָאָזִינוּ"; "שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל הַדְּבָרִים... פִּי לֹא דָבָר רַק הוּא מִקָּם" ('שם' לב מז-מז) אם; "רַק הוּא" ששכחתם את תלמודכם והצגתם, ככלי ריק? הסיבה היא; "מִקָּם"! שלמדתם את פרקכם רק מאה פעמים, כמנין אותיות; "מִקָּם". ולא למדתם מאה ואחת פעמים.

"פִּי גוֹי אֲבָד עֲצוֹת הָמָּה נְאֻי בָּהֶם תְּבוֹנָה. לוֹ תִּקְמוּ וַיִּשְׁפִּילוּ זֹאת יָבִינוּ לְאַחֲרֵיתָם" ('דברים' לב כח-כט)

לא פעם, עומד האדם ומתפתל בהתלבטויות שונות ואינו יודע, כיצד לכלכל את צעדיו. האם מעשה פלוני; הוא

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

כאן לנס ובלעדיו אין מנוס, היא שתחולל את הנס ותצדקנו במשפט.

שנהיה לראש

'שנהיה לראש ולא לזנב' (מנהגי ליל ראש השנה). ר"ת 'לראש', ל'עשות ר'צון א'בינו ש'בשמים! כי כל מטרנתו בעוה"ז, לעשות למען כבוד שמים. (תפארת ישראל)

הדרך לתשובה

מה המשמעות של 'תקיעה', 'שברים' ו'תרועה'? מסביר השל"ה הקדוש; שתקיעה מסמלת את מה שאומר הפסוק: "עֲשֵׂה הָאֱלֹקִים אֶת הָאָדָם לְשֵׁר וְהָמָּה בְקִשׁוֹ תִשָּׁבְנוּ רַבִּים" (קהלת ז ט). אדם מתחיל את חייו עם תום ויושר של ילד קטן וזה מרומז ב'תקיעה' שהיא קול 'ישר'. אח"כ בחיים כשגדל יותר הוא מתקלקל ותמימותו 'נשברת' ['שברים']. והוא נעשה 'רע' ['תרועה']. ואח"כ נדרש מהאדם לחזור בתשובה. דהיינו; לחזור ולהיות 'ישר'. ולכן תמיד התקיעות מתחילות ומסיימות בתקיעה. ועל זה הפסוק אומר: "אֲשַׁכֵּי הָעַם יְדַעֵי תְרוּעָה" (תהלים פט).

"שׁוֹכֵה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֶלְקֵיךָ פִּי כְשֶׁלֶת בְּעֹנֶךָ" ('הושע' יד ב)

פירש האברבנאל זצ"ל; כאשר שנים רבים, מנתקים יחסים. ומבקשים להתפייס, שריר כלל מקובל; מי שהחל בריב ובנתק, עליו לפתוח בגישור ובהתקרבות. בימי הדין עומדים אנו ומבקשים מהבורא יתברך שיתקרב אלינו להשפיע מטובו ולהאיר פניו. ואמר הנביא; לא כן! "שׁוֹכֵה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֶלְקֵיךָ",! עליכם לעשות את הצעד הראשון ולהיטיב דרככם, "פִּי כְשֶׁלֶת בְּעֹנֶךָ", משום שאתם החילותם בנתק ובמעל, בעבירות ועונות.

שברון ונס

הגאון ר' ישראל מסלאנט זצ"ל כתב; ש'חרדת הדין, היא עצה הבדוקה לזכיה בדין'. וראיתו מדברי הגמ' ('ראש השנה' כו); שהשופר של ראש השנה כפוף, להורות על מעלת הכפיפות ושברון הלב ביום הדין, הדאגה והחרדה מתוצאותיו. ולדבריו יובנו דברי הירושלמי ('ראש השנה' א ג); כי המצפה למשפט מלך בשר ודם, לובש שחורים ומתעטף שחורים. אבל ישראל אינם כן! אלא לובשים לבנים. ואוכלים ושותים ושמחים ובטוחים שיעשו להם נסים. כי התחושה שזקוקים

דבר חיובי, הנובע מצד 'יצר הטוב', או דבר שלילי ורק 'יצר הרע' מפתה אותי לכך? רעיון זה שעולה בדעתי; טוב הוא, או רע? מי הכניס בי 'מחשבה' זאת? רבנו האלשיך זצ"ל מבאר; כי ההתלבטויות והספקות הללו, יבואו על פתרונו לאחר שאכן, יוצא הדבר אל הפועל. או אז, יכיר האדם, האם מחשבתו היתה באמת ממקור טהור, או ח"ו להיפך. וזה מבחן התוצאה; אם לאחר המעשה, ממלאים את האדם רגשי חרטה ואשמה, אות היא, כי ה'יצר הרע' הוא זה שדחף אותו לעשות מה שעשה. אבל אם מרגיש סיפוק ושלמות בנפשו ועדין רואה, כי עשה מעשה טוב, ידע; כי ה'יצר הטוב' בלבד היה עמו במחשבה ובעצה!

לאור הדברים; פירש אחי, מורנו ר' משה חיים (זצ"ל) את הכתוב שלפנינו: "פִּי גֹי אֲבָד עֲצוֹת הַמָּה", כאשר היצר הרע מעלה על מחשבותינו לעשות מעשים רעים ומנסה לשכנע אותנו, כאילו יש בהם תועלת חיובית; "וְאֵינִי בְקֶסֶם תְּבוּנָה" להכיר ששורש הרעיונות הללו, הועלו ע"י הרצונות החומרניים, או אז; "לֹא תִקְמוּ יִשְׁפִּילוּ זֹאת" אם היו חכמים, היו יכולים להשכיל בדבר זה. והיאך? "בְּיַבִּינוּ לְאַחֵרֵיהֶם" לאחר שעשו מה שעשו, יתבוננו ויבחנו את עצמם, האם לבם מתחרט על המעשים, כך יוכלו להסיק בודאות, כי הלכו שבי אחר יצר הרע'. (בן איש חי 'דרושים')

ירוחם היכלי דוד סמטת את ירוחם שני ה' תשרי 3/10/11

כניסה חינם

השערים יפתחו ב-20:00 תחילת התוכנית 20:30

עפולה כתר מלכות קהילת ציון 17 שלישי ו' תשרי 4/10/11

כניסה 10 שקל

השערים יפתחו ב-20:00 תחילת התוכנית 20:30

אשדוד אולמי רינה יונה הנביא 2 רביעי ז' תשרי 5/10/11

כניסה 10 שקל

השערים יפתחו ב-20:00 תחילת התוכנית 20:30

ירושלים אודיטוריום חוות הנוער הציוני שד' שי עגנון 24 חמישי ח' תשרי 6/10/11

כניסה 15 שקל

השערים יפתחו ב-20:00 תחילת התוכנית 20:30

ההרצאות מאובטחות

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

בימים שאין הרצאות של הרב אמנון יצחק שליט"א מתקיימות הרצאות בשידור חי ב'אולפן שופר'

ע"י: הרב וסרמן, הרב גלזר והרב יוחאי חנאסב

מי החכם?

"וזכר את בוראין בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ"

לאיזה כת אנחנו משתייכים?

בספר 'מנורת המאור' (בר ה, א א ג) מובא בשם המדרש משל נפלא בענין התשובה; משל לאנשים המפליגים בספינה ונתעכבו בה ימים רבים ולא הגיעו אל מחוז חפצם. יום אחד, נשבה רוח חזקה בים והוליקה את הספינה והאנשים אשר בה עד שהגיעה לאי אחד בתוך הים. והיה הים סובב מכל רוח. ובאותו האי היו אילנות גבוהים עד מאד והיו נושאים פירות ומיני מגדנות מכל מין ומין, נחמד למראה וטוב למאכל. והיו בתוך האי מעינות מים מתוקים מדבש והיו מתגברים והולכים ומשקים כל אותו האי, עד שצמחו דשאיו ורבו עשבותיו והנצו פירותיו ושושניו. וענפי האילנות שלחו יונקותיהם ושריגיהם ולבשו העלים. ועליהם כל עוף כנף, פוצה פה ומצפצף. והיה המקום נחמד לשבת בין מעינות המים, תחת צללי האילנות.

והיו בספינה חמש כיתות של בני אדם; הכת הראשונה; לא רצו לצאת מהספינה וללכת אל האי, כי אמרו: "אם נצא מן הספינה, אפשר שתבוא רוח ותוליך את הספינה ונשאר באי. ובשביל נחת רוח של שעה שנהיה באי בתאות פירותיו, נפסיד עצמותנו, אם תלך לה הספינה ונשאר באי ונמות".

הכת השנייה; יצאו מן הספינה ונכנסו לאי, אבל לא התממהו, אלא אכלו מעט מהפירות וטיילו מעט על האי וחזרו מיד לספינה. ומצאו מקומות שהניחו וישבו בהם בריוח ולא הפסידו כלום בשביל שנכנסו לאי. **הכת השלישית;** יצאו מהספינה ונכנסו לאי ואכלו מפירות האילנות וטיילו באי ונתעכבו שם, עד שבאה הרוח והיו המלחים רוצים לנהוג ספינתם ולהלך לדרכם. תקעו המלחים בחצוצרות, כמו שדרכם לתקוע בשעה שהולכים. כששמעו את קול החצוצרות, מיד יראו על נפשותם ונכנסו לספינה ומצאו שהמקומות שלהם

נתפסו ע"י אחרים. בכל זאת, מצאו לעצמם לשבת ביניהם בדוחק. ולא מצאו מקומות בריוח כמו הראשונים.

הכת הרביעית; היו אוכלים מפירות האילנות והיו שטין באי והולכין מכל עבריו. והיו שומעין כל החצוצרות ואמרו: "אע"פ שתקעו בחצוצרות, לא ילכו, עד שיקימו את התורן". הקימו את התורן אמרו: "עדין לא ילכו, עד שיפרשו את הנס". פרשו את הנס אמרו: "לא ילכו עד שיאכלו המלחים". ובכל זה, יושבים באי ואוכלים פירותיו ושכורים ביין תאותם. עד שאכלו המלחים ונהגו ספינתם והתחילה ללכת. כיון שהיתה הספינה הולכת, אמרו: "אם נמתין עתה רגע אחד, תלך לה הספינה והרי אנו נפסדין וכליין". מיד רצו על שפת האי ונכנסו בים וסכנו עצמן, עד שהגיעו אל הספינה ונכנסו בה. ומצאו מקומן צר וישבו בדוחק ולא היה להם ריוח כאחרים שלא נתעכבו כ"כ באי.

הכת החמישית; ישבו באי, אוכלים ושותים ושמחים, לא נתנו אל לבבם לשוב אל הספינה, עד שהלכה ונשאר באי נעים ונדים. ועברו ימים, החלו ובאו ימי הקור ונשרו הפירות מהאילנות ויבשו העלים. ונשאר לחורב ביום ולקרה בלילה. ויצאו חיות רעות ומשונות מהאי והיו משחיתין בהן וטורפים ואוכלים בהם. ונשאר בוכים ומתאבלים על שלא נכנסו בספינה ולא היה מועיל להם כלום. וישבו באי, עד שכלו ונאבדו ונכרתו מן הספינה ומן האי.

כן האדם בעוה"ז; מעשיו הטובים דומים לספינה. אם ילך בתום לבב וישב על משמרתו לעבוד את בוראו ולא ידיחנו יצרו ללכת אחרי תאות העוה"ז והבליו, הרי הוא נכנס בשלום ויצא בשלום. כך **הכת הראשונה** של בנ"א שלא רצו להכנס באי, הם הצדיקים הגמורים שלא

טעמו טעם חטא מימיהם. וכבשו את יצרם ולא הלכו אחר תאות העוה"ז, אלא ישבו על משמרתם ושמרו מקומם. ולא נכנסו לאי הדומה לעבירות שמפתים את האדם בתענוגותיהם. והנמשך אחריהם, יאבד. והפורש מהם, ינצל.

הכת השנייה; שנכנסו לאי ויצאו מיד, דומין לבני אדם שחטאו וטעמו טעם החטא. וחזרו בתשובה מיד בימי בחרותם. וזו היא התשובה המעולה. **הכת השלישית;** שלא יצאו מן העיר, עד ששמעו קול החצוצרות בספינה, דומין לבנ"א שלא עשו תשובה עד עת זקנתם וראו שעיתם קצרה. ואז עשו תשובה, קודם שימותו ברשעתם. ואע"פ שהם בעלי תשובה, אין מקומם בריוח כמו שלפניהם.

הכת הרביעית; שלא יצאו מן האי, עד שהתחילה הספינה ללכת. והיו ממתנינים מזמן לזמן, עד שלא נשאר בהם זמן לעלות בספינה אפילו רגע אחד, דומין לבנ"א שאינם עושין תשובה עד שעת המיתה, כי יראו כי אזלת יד ויהיהם חלפו ואין להם חיים בעוה"ז, עושין תשובה מפני יראתם מן המות. ואע"פ שתשובתם מועלת להם, אין מקומם כאחרים שלפניהם.

הכת החמישית; שישבו באי עד שהלכה הספינה ונשאר נעים ונדים ובוכים ומתאבלים ולא יועיל להם, דומים לבני אדם הטבועים בעולם הזה בעומק תאותם, ההולכים אחרי שרירות לבם הרע. ולא נתנו אל נפשם לעשות תשובה, עד שמתו ברשעתם וכלו והלכו לאבדון ולבהלה. ונהפך להם עונג העוה"ז לתולעת ורימה, אוכלת בשרם ושורפת נשמתם, עד ששבין לחרפה ולדראון עולם, כמו שנהפך ליושבי האי תענוגיהם, לשפטים רעים. חורב ביום וקרה בלילה, חיות רעות ומשונות, נחשים ועקרבים.. ■

צבצע 3 DVD 2-10 ש"ח בלבד
ספריות שופר 860 הרצאות ב-300 ש"ח
03-6777779

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

נפסי 'כין הזמנים' סוכות במלון "יפה נוף ערד"

עם הרב אסנון יצחק שליט"א

מיום ראשון עד יום רביעי * 3 לילות

כ"ה-כ"ח תשרי 23-26/10/11

פנסיון מלא 3 ארוחות

הרצאות, בריכה, פעילות לילדים

רישום בטלפון 03-6777779

נותרו חדרים אחרונים לכאן חיי כפלים לילה ראשון חתם לילה שני 500 ש"ח לזוג אפשרות ללינה אחר

תחנת הרשמה לתלמידים/ות

לכל הגילאים לפנימיות ובתי ספר תורניים לבעלי/ות תשובה בכל רחבי הארץ

עמותה הרב ניסים שובע 050-4188650

בבקשה מכבוד הציבור היקר

אנא העתירו בתפילה ובתחינה לפני שוכן מרומים בעבור

הר' משה בן שולמית נ"י

הר' בעז דויד הי בן רחל נ"י

הזקוק לרחמי שמים מרובים וכל המתפלל על חבירו נענה תחילה

תוכו למצוות

מכון 'דרכי שלום'

יעוץ תורני אישי ומקצועי במגוון נושאים הקטורים בבית היהודי

הרצאות תורניות בכל חלקי הארץ שלום בית, זוגיות, חינוך ילדים מציאת פתרון למכלול בעיות וסוגיות העומדות על הפרק בכל הנוגע לחינוך צאצאינו

הרה"ג **יהודה אריאל פרוץ שליט"א**

052-7688329

להזמנת הרב אסנון יצחק שליט"א

לאזור סגור או לכולל אברכים

(לכולל בשעות הבוקר)

050-6788867 יהונתן

להעביר הגבול

ועשרה ימים אחרי זה נחוג את ראש השנה ונמליך עלינו את ה', כשאנו נקיים מעבירות? **התשובה היא**; שכל השנה אנחנו שיכורים בהתנהגותנו. **והיינו**; שהגם שהרצון הפנימי האמיתי של כל יהודי, זה לעשות את רצון אביו שהוא הקב"ה, אבל האויר מלא בהמון "וירוסים" ו"חידקים" של טומאה, הגורמים לנו להתנהג נגד רצונו האמיתי. וכידוע, שעם שיכור לא שייך לדבר על חזרה בתשובה, כי אין עם מי לדבר. הדבר היחיד, שדרכו ניתן לתקשר עם שיכור זה, להפחיד אותו. ועי"כ לעורר אותו. ואכן, בראש השנה תוקעים בשופר, לעורר האדם מתרדמתו. ואחרי שהוא מתעורר ע"י המלכת ה', עשרה ימים לאחר מכן, יש עם מי לדבר. ('ברכת שמעון')

לכל רחש ורעש, רועד מכל תזווה ותכונה חשודה. שכן, אם יתפסוהו, יחרימו את סוסי ואת עגלתו. ויעמידוהו למשפט. רק הסוסים נשארו אדישים ושלוים, גם כשהם חוצים את הגבול. **והנמשל**; אמר ר' חיים מבריסק **זצ"ל**: "יש הרועדים החל מראש חדש אלול, משכימים קום לסליחות ומבקשים על נפשם, ביודעם כמה הרבה **מוטל על כף המאזנים**; החיים, השלוה, הבריאות, הפרנסה, הכל. גם האדישים, אוחזם חיל ורעדה ביום חציית הגבול, בראש השנה עצמו. רק הסוסים, אדישים בעליל, כל מעיינם באבוס, בארוחת החג".

לכאורה, היה מן הראוי, להיות שקודם נחוג את יום הכפורים שנהיה נקיים מעבירות.

המגיד הירושלמי הגה"צ ר' שלום שברדון זצ"ל, סיפר בשם הגר"ח מבריסק **זצ"ל**; "משכבר הימים, כאשר סוחר קנה מלאי סחורות ובקש להבריה עמו את הגבול, היה שוכר את שירותיו של עגלון המכיר את המשעולים הפתלתולים ודרכי ההברחה. החל מאותו רגע, היה הסוחר **ירא וחרד**; מי יודע מה יהיה, מי יודע האם יצליח לעבור את הגבול בשלום. האם לא יתפס ואז תוחרם סחורתו. השקעתו תעלה בתוהו והוא עצמו יושלך לכלא! הסוחר היה מתוח ונרעש, אבל העגלון היה רגוע ושלו. שכן, רגיל היה בגניבת הגבול ובן בית במשעוליו. אבל ביום שבו יצאו לדרך, היה גם העגלון מתוח וחרד, מביט לצדדים בחשש וחשד, פקיעת עצבים. קשוב

התקליטור העולמי

לאור הצמאון הרב,

הוחלט לכסות את כל בתי האב בישראל

1,750,000 ^{DVD} שיחולקו חינם

ניתן לרכוש מנית זכות בסך 4000 ש"ח בלבד!

להתחלת המבצע אפשרות עד 10 תשלומים

הדיסק כולל בתוכו:

כל ספרי חברותא של הרה"ג יעקב שולביץ שליט"א פרוש ל'תלמוד בבלי'.
כל ספרי הרה"ג אברהם חיים עדס שליט"א: ארבעת המינים, דיני רפואה
בשבת, שמיטה, חנוכה, שבת בתפארתה, דיני דרבנן, פאת זקנך ועוד...

כל ספריו של הרה"ג יעקב לוגסי שליט"א: ברומו של עולם 10 כרכים, עמלנו,
אגרת לבת ישראל, נפשי בשאלתי, ישראל סגולתו, ואני תפילתי, מלמדים,
מראות, משפט, מלאכת ה', בעקבתא דמשיחא, שערי פרנסה...

כל ספרי הרה"ג משה אבגי שליט"א סדרת 'חכמת המצפון' כולל מועדים.
וכל ספרי הכשרות של הרה"ג מרדכי עזרן שליט"א.

בנוסף הספרים: משניות, רמב"ם, טור, שלחן ערוך וחסד לאברהם.

עם סרטי DVD של הרה"ג אמנון יצחק שליט"א והספרים:

עולם התשובה, העיתונאי, הרצל והציונות ועוד.

בס"ד

תאריך

לכבוד בנק _____ כתובת הבנק _____ מס' הסניף _____

1- אני/הח"מ שם בעל/י החשבון _____ משפחה _____ מס' זהות / ח.פ. _____

רח' _____ עיר _____ מיקוד _____ טל. בבית _____ פלאפון _____

הוראה לחיוב חשבון ל'שופר':

או בחיוב האשראי:

מס' כרטיס _____ תוקף _____ / _____

סך החיוב _____ מס' תשלומים _____

קוד מסלוקה		סוג חשבון		מס' חשבון בבנק			
בנק	סניף						
				2	3	9	2
אסמכתא / מס' מזהה של הלקוח בחברה							

נותנים לכם בזה הוראה לחיוב חשבון/נו"ה הנ"ל בסניפכם, בגין תרומתי ל"שופר" בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מידי פעם בפעם באמצעי מגנטי, או רשימות ע"י "שופר" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".
(2) ידוע לילינו כי: א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה ממני/מאתנו בכתב לבנק ול"שופר" שתכנס לתוקף, זום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין. ב. אהיה/נהיה רשאי/ים
לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב. ג. אהיה/נהיה רשאי/ים לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב, אם אוכח/נוכח
לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו. (3) ידוע לילנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעל/נו להסדיר את המוטב. (4) ידוע לילנו כי סכומי
החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לילנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה. (5) הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב ההרשאה זה, כל עוד מצב החשבון אפשר זאת, וכל עוד לא תהיה
מניעה חוקית או אחרת לביצוען. (6) הבנק רשאי להוציא/נו מן ההסדר המפורט בכתב ההרשאה זה, אם תהיה לו סבה סבירה לכך, וודיע לילנו על כך מידי לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה. (7) נא לאשר ל"שופר"
בספח המחובר לזה, קבלת ההוראה אלו ממני/מאתנו.

פרטי ההרשאה

1. מסס החיוב ומספרו, יקבעו סתם לעת ע"י "שופר" עפ"י (התקנות לקביעתם).
2. סירי החיוב: סמן במשבצת המתאימה

4000 ש"ח

לחיוב בתאריך:

20 לחודש 30 לחודש

"שופר" ארגון להפצת יתדות מתחייב בזאת שלא למשוך מעבר לסכומים המגיעים לו.

חתימת בעל/י החשבון

תשלום 1 4 תשלומים 8 תשלומים 10 תשלומים

תורם נכבד, שים לב הוראה לחיוב חשבון זו אמורה להגיע לבנק דרך 'שופר' עליך לשלוח את הטופס ל'שופר' ת.ד. 2711 בני ברק. טל: 03-677779